

29. NED. MED LETOM, 22.10., misijonska ned.

7.00: živi in + farani

9.00: + David TRUPI, 15. obl., in vsi MAČKOVI (Slivno)
+ Amalija in Jože SENICA10.30: + Lojze KAPELARI, 30. dan
+ Rudolf VREČAR in žena Dragica**SVEČA**

Za kristjana je sveča večna spremljevalka človeka, saj ga spremlja od rojstva (krstna) do smrti (večna luč). V krščanstvu predstavlja goreča sveča Kristusov nauk ter božjo luč, zaradi česar vedno gori na oltarju pri sveti maši. Z njo se kristjani za praznik VERNIH DUŠ spominjamo svojih mrtvih, v ADVENTU pa prižigamo sveče na adventnem vencu. Prav posebna pa je VELIKONOČNA SVEČA, ki predstavlja vstalega Kristusa, čigar življenje in trpljenje, smrt in vstajenje pomenijo luč kreposti in resnice, ki preganja temo greha in zablode.

Zaradi te močne simbolike je sveča nekaj posebnega. Gori na način, da použiva sama sebe do konca.

Pri Karitas vam letos predstavljamo tri primerke sveč, primernih za vse priložnosti: kot pogrebna, božična in velikonočna. Poleg tega so te sveče »Z DOBRIM NAMENOM«, kar pomeni, da ob nakupu sveče pomagate ljudem v stiski.

Sveče si že lahko ogledate (vzorec) v Antonovi kapeli. Na voljo bodo v nedeljo, 15. 10. 2017, po vseh sv. mašah. Priporočeni dar za kos je 1,50 eur. Navadimo se razmišljati v smeri, da ob smrti naših bližnjih že z nakupom ene same svečke z »dobrim namenom« nekoga rešujemo. Sveče bodo na voljo preko vsega leta, če boste izkazali zanimanje zanje. (DC)

28. NEDELJA MED LETOM, 15.10.krstna nedelja

7.00: živi in + farani

+ Terezija MAČEK in mož Jernej

9.00: v zahvalo za 80 let; + Avgust, Karel in Angela TERŠEK
+ Alojz KLINAR, starši Janez, Terezija ULAGA, brata
Fortunat in Franc ULAGA

10.30: + Terezija KURAT in Marjan

15.00 Vera in Luč

PONEDELJEK, 16.10., sv. **Marjeta Marija Alakok**, dev., red.7.30: družina PODKUBOVŠEK in + KOŠIČEVI
+ Avgust, Marija in Martin GLUŠIČTOREK, 17.10., sv. **Ignacij Antiohijski**, šk., muč.

19.00: + Marija in Franc ZUPAN, obl.

+ Peter in Jera VODIŠEK

SREDA, 18.10., sv. **Luka**, evangelistzačetek tridnevnice pred diakonskim posvečenjem
Matica LESJAKA

19.00: + Anika VODIŠEK

+ Vinko in Jože ŽELEZNIK

+ Janez HABE

ČETRTEK, 19.10., sv. **Pavel od Križa**, duhovnik

9.30: Dom starejših Laško

19.00: + Janez KRAŠOVEC, 10. obl.

+ Peter KOLŠEK, 6. obl., in sestra Ana KOLŠEK

+ Hedvika SKUBIC in njeni starši

PETEK, 20.10., sv. **Vendelin**, opat, puščavnik

7.30: + Ana HRASTNIK

19.00: + Stane ŠRAML

+ starši RAJH in sestra Marjetka POSPEH (Strmca)

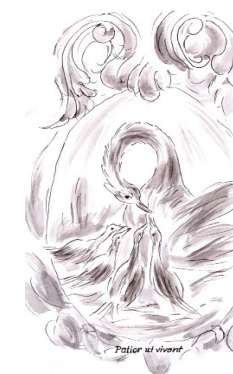
+ Avguštín ŽIKOVŠEK

SOBOTA, 21.10., sv. **Uršula**, devica, mučenka10.00: **stolnica CELJE** posvetitev diakona
Matica LESJAKA

19.00: za verne duše

+ Ladislav, Ljudmila PAVLINC, Albin in Ana
PUŠNIK

+ Ljudmila JELOVŠEK, 6. obl.

MARTINOVA LILIJA

15. oktober 2017, leto 6, št.:36

“Bogu samemu se prav ne zdí,
če se kdo koč kislá kumara drží.
Veselega človeka ljubi Bog,,
ne pa kislíce, ki se drží na jok.”

Za tokratno stran župnjskega lista sem prosil našega "skorajšnejga diakona" Matica, da se nam predstavi, saj smo v prihodnjih dneh, ko bo opravljal duhovne vaje pred diakonskim posvečenjem, še posebej povabljeni, da ga priporočamo v molitvi Nebeškemu Očetu. V teh, za duhovne poklice tako težkih časih, je tudi naše sodelovanje in molitvena podpora zelo pomembna.

Sem **Matic Lesjak**, prihajam iz Spodnje Savinjske doline, s podeželske župnije Sv. Jurij ob Taboru. V družini sem na kmetiji odraščal z dvema mlajšima sestrama ter mlajšim bratom. Ob zaključku šolanja na Osnovni šoli Vranksko-Tabor sem se pričel ogrevati za vpis na Škofijsko klasično gimnazijo v Šentvidu nad Ljubljano. Še danes natančno ne vem, zakaj sem se na to šolo tudi vpisal. Da moram tako storiti, sem takrat preprosto čutil. Ko danes gledam nazaj, v vsem tem vidim Božji prst. Tam sem čez teden bival v katoliškem dijaškem domu. Bolj redno sem pričel obiskovati sveto mašo, nato pa me je proti koncu leta kaplan dijaškega doma povabil k rednemu ministriranju. Tako mi je v prvem letniku srednje šole prišlo prvič bolj resno na misel, kaj če Bog želi, da bi bil Njegov duhovnik ter na tak način služil Njemu in ljudem. Ta misel se je nato pričela krepiti preko preprostih, drobnih, a za tisti čas pomembnih znamenj in spodbud, ki sem jih kasneje razpoznaval kot tih, a neustavljiv klic v duhovništvo. Pripetilo se mi je na primer, da sem nekoč odšel z nedeljske maše zelo nemiren, saj mi niso dale miru naslednje Jezusove besede: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Mt 9,37b-38).

Po dobrih dveh letih v gimnaziji sem pričel Njegov klic ter misel na duhovništvo precej odrivati iz možne prihodnosti. Skušal sem se prepričati, da Bog zame želi, da postanem zakonski mož. Toda

bolj sem se sprenevedal in skušal iskati druge možne poti, toliko močnejši nemir je v meni povzročala misel, da bo moje življenje izpolnjeno, če ga bom kot duhovnik podaril Bogu in ljudem. V času tega mladostniškega boja ter dvomov, sem na duhovni obnovi z razredom prejel znamenje. V nočni molitvi pred Najsvetejšim sem tako za nekaj trenutkov prvič doživel skorajda nepopisen občutek. Med gledanjem Njega, so me trenutne skrbi naenkrat zapustile in tako jasno sem z vsem bitjem okusil, da vse tisto, kar moje srce na tem svetu išče, prvo prihaja od Njega. Nikoli pa ne bom pozabil tudi spovedi na Brezjah, ko so me zadele besede starejšega patra: »Zapomni si fant! V vsakem primeru je prihodnost samo Kristus!« Nato sem se pričel srečevati z duhovnikom in se z njim veliko pogovarjal. Spodbujal me je, da sem se začel o vsem tem pogovarjati z Jezusom, pred tabernakljem. Ko se je bilo ob koncu gimnazije nato potrebno vpisati naprej, sem se z velikim mirom vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani, posledično pa našemu škofu Lipovšku pisal tudi prošnjo za vstop v Bogoslovno semenišče v Ljubljani.

Že od otroštva so mi bili pri srcu misijoni, tako sem od gimnazijskih let preživel nekaj tednov pri misijonarjih v Turčiji, Bolgariji, na Madagaskarju ter letos poleti v Indiji. Po nekoliko razburkanem drugem letniku bogoslovja, sem poleti sam peš poromal k svetemu Jakobu v Santiago de Compostela, kjer sem preživel bogat čas in nekaj dni pred ciljem prejel pri sveti maši prelepo spodbudo in občutek ljubljenosti, da moram vztrajati ter še naprej biti zvest Kristusu.

Naša Nebeška Mati Marija

V bogoslovju smo bili vsi prvoletniki na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2012, sprjeti v t. i. *Marijino kongregacijo slovenskih bogoslovcev in duhovnikov*, ki vse člane spodbuja k poglobljen-

emu odnosu do Marije; predvsem preko rožnega venca, litanij, pesmi Njej v čast in osebnega zatekanja pod Njen plašč. Že od otroštva sem do Marije, predvsem preko naših lepih Marijinih cerkva, čutil naklonjenost. Preprosto, rad sem jo gledal in ji kaj povedal. V bogoslovju sem jo še bolj vzljubil. Smejal sem se starejšemu bogoslovcu, ki je rekel, da je na mestu, če bogoslovec vsak dan zmoli en rožni venec. Toda kasneje sem videl, kako mi to pomaga. Pa ne le, da drdram Zdravamarije, temveč, da se ob začetku vsake desetke za hip ustavim, pomislim na skrivnost, ki se ob naslednjih desetih zdravamarijah premišljuje ter izberem konkreten namen, zakaj bom molil. Res se spleča truditi, da v družini, sami v avtu ali na sprehodu, molimo k Mariji, ki ne preslihi nobene naše prošnje, če je iskrena in prava. Marija je ženska in ženske imajo rade, če se jim kaj zapoje, pove kaj lepega. Morda se sliši malo preračunljivo, a Marija bo še raje pogledala na nas, če bomo mi naše misli usmerjali k Njej. Mesec oktober je odlična priložnost, da se še izboljšamo v molitvi rožnega venca. Spodbujajmo drug drugega, tudi meni ni vedno lahko in bi raje počel kaj drugega, toda ko v takem primeru končam z molitvijo, vem, da je bilo odlično, da sem nekaj časa na tak način preživel z Marijo. Molitev rožnega venca je leta 1571 pomagala vojščakom takrat še katoliške Evrope, da so zmagali močnejše ladje Otomanskega imperija. Zakaj potem rožni venec ne bi pomagal našim vsakodnevnim bojem, če tudi le tako, da bi po molitvi jasneje videli, kaj je tisto, kar moramo sami spremeniti ali storiti. Oktober je, zatekajmo se k Mariji, če z destko rožnega venca na dan, pa z desetko. Korak za korakom. Marija nas ne bo zapustila!

Matic, hvala za zapisane pomenljive besede!